

Janusz Kowalski

minister klimatu i środowiska

Interpelacja nr 26886

Interpelacja w sprawie zmiany rozporządzenia taryfowego, które pozwoli największym dostawcom energii elektrycznej w Polsce różnicować ceny energii elektrycznej ze względu na miejsce zamieszkania

Bez przeprowadzenia reformy unijnego systemu handlu emisjami koszty emisji CO₂, a tym samym koszty dla odbiorców energii elektrycznej i ciepła w Polsce będą nadal drastycznie rosły. Obecna dramatyczna sytuacja związana ze spekulacyjnie rosnącymi cenami unijnych uprawnień do emisji CO₂ jest konsekwencją trzech strategicznych decyzji dotyczących nowej restrykcyjnej polityki klimatycznej podjętych na posiedzeniach Rady Europejskiej:

1. Faktycznej zgody państw członkowskich UE na Radzie Europejskiej w dniach 12-13 grudnia 2019 r. na cel „uczynienia UE do 2050 r. neutralną klimatycznie”. Zapis z konkluzji Rady Europejskiej z 12 grudnia 2019 r. o treści: „Na tym etapie jedno państwo członkowskie nie może, jeżeli o nie chodzi, zobowiązać się do realizacji tego celu; Rada Europejska wróci do tej kwestii w czerwcu 2020 r.” w żaden sposób nie zabezpieczył interesów Polski, która poparła cel „uczynienia UE do 2050 r. neutralna klimatycznie”.
2. Zgody państw członkowskich UE na Nadzwyczajnym Szczycie Rady Europejskiej w dniach 17-21 lipca 2020 r. na podporządkowanie budżetu UE i mechanizmu Next Generation UE wydatkom na cele klimatyczne, bez zabezpieczenia polskiej ścieżki transformacji energetycznej i reformy systemu handlu emisjami EU ETS. Polska w lipcu 2020 r. wyraziła zgodę na to, że „30% łącznych wydatków z wieloletnich ram finansowych i instrumentu Next Generation EU będzie przeznaczonych na projekty klimatyczne. Wydatki z obu źródeł będą musiały być zgodne z unijnym celem, którym jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r., z celami klimatycznymi UE 2030 i z porozumieniem paryskim.”
3. Zgody państw członkowskich UE na Radzie Europejskiej w dniach 11-12 grudnia 2020 r. na nowy cel redukcji w UE emisji CO₂ na poziomie 55% do 2030 r. Ta ostatnia decyzja jest bezpośrednim powodem – co potwierdza podległy Ministerstwu Klimatu i Środowisku państwowy instytut badawczy Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami - drastycznego wzrostu cen uprawnień do emisji CO₂ o ponad 120 proc. w porównaniu do cen uprawnień CO₂ w okresie grudzień 2020 r. – wrzesień 2021 r. Polacy boleśnie odczuwają skutki tej decyzji już w styczniu 2020 r. za sprawą wejścia w życie nowych taryf na energię elektryczną i ciepło.

W związku z powyższym kluczowym zadaniem dla polityków jest po pierwsze zmiana niekorzystnych dla Polski warunków realizacji unijnej polityki klimatycznej, której konsekwencją jest szybka utrata suwerenności energetycznej Polski, a po drugie szukanie rozwiązań, które skutecznie ograniczą skalę grożącego milionom Polaków ubóstwa energetycznego związanego z realizacją unijnej polityki klimatycznej bez zabezpieczenia polskiej ścieżki transformacji energetycznej.

W związku z tym składam przygotowany projekt zmiany rozporządzenia taryfowego, które pozwoli największym dostawcom energii elektrycznej w Polsce różnicować ceny energii elektrycznej ze względu na miejsce zamieszkania (zakres różnicowania zostawiam do decyzji właściwego ministra). Kryterium różnicującym jest dostęp do sieci ciepłowniczej. Zagadnienie jest niezwykle istotne w kontekście odchodzenia od spalania paliw stałych na obszarach wiejskich, poza dużymi miastami. Mieszkańcy obszarów wiejskich opalający dzisiaj domy drewnem i węglem bez przedmiotowej regulacji po rezygnacji ogrzewania paliwami stałymi będą tymi, którzy poniosą koszty transformacji energetycznej bezpośrednio.

Czy wyrazi Pan zgodę na przyjęcie proponowanego przeze mnie rozwiązania prawnego, które pozwoli największym dostawcom energii elektrycznej w Polsce różnicować ceny energii elektrycznej ze względu na miejsce zamieszkania i tym samym nie obciążyć bezpośrednio skutkami unijnej polityki klimatycznej mieszkańców polskiej wsi?

Załączniki

1. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KLIMATU I ŚRODOWISKA.pdf